

SLOVENSKI NAROD.

Vse tiskane stvari, izven ponedeljke in dneva po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katere naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V državnem zboru

je ustavoverna naša nemška vlada 9. febr. zopet enkrat od lastnih privržencev tepena in zapuščena bila, tako, da bi mogla po pravilih in šegah pravega parlamentarizma odstopiti. Na vrsti posvetovanj je bila osnova postave, katera je imela namen, postopanje pri eksekucijah in javnih dražbah zboljšati in zboljšati posebno v tem oziru, da se ne prilike trgovskega in kreditnega občila odpravijo. Dr. Edelbacher, ud ustavovernega fortschrittskluba je dokazal, da predložena od ministra Glaserja izdelana postava ne poboljšuje dosedanje, nego je še slabša. Temu so pritrdili vsi drugi neodvisni elementi in minister Glaser je s svojo osnovo propal z 87 proti 77 glasovom. Osnova je vrnena dotičnemu odboru, da jo predela še enkrat. Slabo znamenje za Glaserja pa je tudi to, da je omenjena osnova en del civilnega pravnega postopnika, katerega je on izdelal. Ako je torej en del po napačnih in nepraktičnih principih izdelan, je sigurno tudi celota.

Vendar o postavi sami nam je tem menj govoriti, ker je popolnem zavržena. Važno je le dokazilo, kako ustavoverna vlada ne more izhajati s svojim državnim zborom, kljubu direktnim volitvam in kljubu vsem nasilstvom, katera so se godila predno je še ta državni zbor sestavil se. Na drugi strani pak je zopet zanimivo videti, kako nemški poslanci sami svoje ministre ponižujejo.

Vse to je za nas le koristno, ker pospešuje krizo, katera enkrat mora priti, za katero je stanje uže tako dozorelo, da se celo „N. fr. Pr.“ uže na njo pripravlja. Minister Glaser je to čutil in v svojem odgovoru na Edelbacherjeve razloge naravnost svojo nevoljo in resignacijo pokazal. Rekel je to se ve, da malo z drugimi bolj diplomatičnimi besedami, ako nečete tega kar sem naredil, pa pustite, saj nij, da bi moral delati; ako vam nič mar, meni tudi ne. — To je gotova odpoved prijateljstva ali vsaj velika porcija slabe volje, katera sedaj vlada v vseh krogih in kateri mora do kakega odločitve privedi, ker na ta način stvari vendar dolgo ne bodo mogle naprej iti.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 11. februarja.

Cesarjevo potovanje v Dalmacijo se bode baje maja meseca izvršilo.

Poljski list „Dziennik Polski“ poroča, da bodo federalistično misleči poljski državni poslanci izstopili iz poljskega kluba in k frakciji Hohenwart pristopili.

Češki „Pokrok“ polemizuje v članku „Činnost“ z mladočeško politiko, dela za pasivnost reklamo in pokazuje na politični razvoj v celej Evropi, ki malo počasneje napreduje, nego v minolem desetletji. Sploh je po celej Evropi činnost narodov prej obrnena notranje, nego vnanje. Res, da je narod češki napel vse moči, da bi leta 1871 dosegel svoj namen. Ali on nemore

za to, da se je splošna konstelacija političnih razmer evropskih premenila v njegov nekorist, toda zaradi tega ne bode še vrgel plodov svoje petnajstletne politike skozi okno, ker nijso obveljali fundamentalni članki. — Ko je za onega časa delil bog darove tega sveta — končuje „Pokrok“ — „prejeli so Madjari in Nemci tudi svoj delež, a za Slovane cis- in translejtanskega nij ostalo nič. Ko bi bila ta krat fortuna iz svojega roga le toliko na nas kanila, kar smo hoteli v fundamentalnih člankih, bila bi dan denes tudi pri nas mogoča taka plodna činnost v političnem ogledu, kakor je zdaj pri Hrvatih. Deset, petnajst let je v življenji naroda toliko, kakor en dan. Mi moramo zmagati, če prej ne, gotovo tedaj, ko mine doba splošnega miru. Taka doba je za politične agitatorje jako neugodna, toda ona nikogar ne izključuje od plodnosnega delovanja „v vseh strokah“, — tudi v političnem ogledu.“

V **ogerskem** zboru je govoril v proračunskem posvetovanji 9. febr. minister financ Ghyczy poltretjo uro dolgo. Rekel je, da se mnogo reform, katere so nasvetovali predgovorniki, ne da izvesti in dokazoval, da če se vladni predlogi sprejmo, bode državno gospodarstvo do 1877 v redu. Naglašal je potrebo večjega obdačenja po-sestva zemlje. Pozdravljal je Tiszo na potu k edinosti obeh strank.

Vnanje države.

Španski kralj Alfonzo nema do sedaj vojne sreče. Za to se je pa uže pokazal kako liberalen in konstitucionalen hoče biti kakor je obetal. Prepovedal je namreč vse politične shode in pol. društva.

Ker je **papež** uže tako visoko v letih, da utegne vsak čas naglo umreti, ugiblje se

Listek.

Črne oči.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

I.

Lepo pojó orglje v cerkvi necega južnega mesteca in zlato solnce sije skozi visoka okna, tako milo, tako ljubeče, kakor bi se veselilo sebe, veselilo srečnih ljudi na tem svetem mestu.

In ta pobožna množica, ti sivolasi možje, vtopljeni žene, upa polni mladenci — sramežljive deklice! Vse je tako praznično, tako resno, vse družu neka nepopisljiva harmonija. Tamkaj v kotu pa sloni samec, tujec mej tujimi. V dlan si podpira težko glavo, kakor da bi ne mogel nositi vseh teh mislij, teh spominov, teh senčnih podob — mej nekelej in sedaj. In ko se sem ter tja predrami iz svojih sanjarij, obtiči mu pogled nevedoma tamkaj mej pobožnimi molilci, kjer kleči lepa, nježna podoba. — In te črne oči, ognjene oči, zaljubljene oči — zakaj sijete tako milo tujcu v tujem svetu?

In zopet zapojó doneče orglje, petje

odmeva, zvonovi pojo in visoko svetlo solnce sije tako milo, tako ljubeče. Tamkaj na trgu stoje tri lipe, tri starodavne lipe. Pod njimi stoje nekoliko pozneje resni možaki zažigaje tobak in razpravljaje gospodarske — vsakdanje stvari.

Mladina pa se posiplje še vedno iz svetlišča in se razpršuje na levo, na desno, na vse strani.

In tamkaj dve črni podobi, lepi, čislani. Krog in krog se dvigujejo pokrivala pred njima, kajti te črne oči, — lepe oči. Ob zidu sloni tudi tujec mej tujimi. Ko ga doide te črni podobi, mu miruje roka, miruje poklon — vendar te črne oči — zaljubljene oči, videle so ga, videl jih je, bral nebesa v njunem pogledu, pozabil spominov, pozabil minulosti in bil srečen vsaj za trenotek, akoravno tujec mej tujimi.

II.

Drugo jutro sedite pri oknu v prvem nadstropju v hiži iz mej najlepših vsega mesteca dve deklici, ter si kratiti čas z venjenjem in šaljivim pomenkom. Na prvi pogled se jima bere, da ste sestrji, ali vsaj v bližnjem rodu. Starejša Karlina, nježna vedno vesela in nagajiva deklica, se trudi

uže vse jutro mlajšo Amalijo, lepo, prav lepo brineto, bi rekel, kdor kaj ume na žensko lepoto, izpraševati o mnogih rečeh, katere poslednej nijso vsaj videzno ravno ljube, ker več potov zarudi in vpre v sestrico žarno črno oko, tako milo, kakor bi hotela reči: prosim te, ne šali se z menoj v zadevi, ki mi je še tuja — in ako tudi ne — vsaj brez upa.

„O nič ne taji in ne skrivaj“, zakliče zdajci precej glasno Karlina in požuga z nježnim prstkom svoji tovaršici. „Vse sem videla in se prepričala, da ti nij vse tako tuje, kakor govoriš, in me skušaj prekaniti.“

Vedno je imel oči vpate le v te, na tvojo stran vedno hodi — in včera — le udaj se, nič ti ne pomaga — čakal je tudi le tebe na trgu — in te hotel pozdraviti — ali jaz, se ve da, sem bila v napotji.“

Amalija še bolj zarudi in nevedoma jame urneje vezti. Tihota nastane potem, kakor da bi moglo molčanje pričati o njenej nedolžnosti.

„Kako moraš biti tako nagajiva, povzame vendar posled Amalija, boječ se, da se sicer še bolje izda. Kaj moram jaz, če hodi v cerkev ravno v istej uri kot me dve,

rado, kdo bo njegov naslednik. Angleški list „Times“ imenuje kardinala Rauscherja. Teško vrjetno, ker da si je R. ultramontan čiste barve, jezuitje uže dolgo ne puste drugega na papeški stol sesti, nego kacega Italijana a Rauscher je Nemec (poleg tega tudi zagrizen sovrag Slovanov.)

Nemška oblast v Strassburgu je konfiscirala pastirsko pismo škofa Rüssa, kateri je celo eden izmed bolj miroljubnih škofov.

Dopisi.

Iz Trsta 10. februarja. [Izv. dop.] Sinoči o polunoči, kakor po navadi smo tržaški prebivalci odpravili mogočnega Pusta z ognjem in vodo. Na molo st. Karla ga je spremila velika množica in potem so ga sežgali, končali in nazadnje še njegove ostanke v morje potisnili. Pust pa je res s svojim ministerstvom čudno kraljeval; vse je pustil, kar je kdo hotel storiti, še celo bankovce po 1—5 in 10 goldinarjev so na drobne kosce razrezane namesto sladkarij v kočije nobles metali. Da je to istina tukaj vam priložim nekaj eksemplarov. Potlej pa tožimo Tržičani o mizeriji, a na corsi na tisoče uničenih bankovcev frči po zraku, ki niso za nič, ker so tako okroglo razrezani, kot nalašč. (Po naši sodbi so ti bankovci ponarejeni. Uredn.) Kaj posebnih alegorij nij bilo. Omenim le necega voza, ki je imel spredaj zastavo rumeno s črnimi črkami „L Adria“ na njem pa so bili baje črkostavci Llojdove tiskarne, delavsko oblečeni, s torbami na obrazih, na vozu pa so polento kuhali in jo mej množico razdeljevali in očitati gospodi „polenta, polenta, altro che confetti“. To je hotela biti demonstracija oficijalnega lista („L Adria“) proti baharijam nekaterih Tržičanov. Ljudstva je bilo vse natlačeno, in do poznega jutra se je razlegal še odmev Kurenta. Tudi tujcev smo več videli.

Tržaška čitalnica je tudi napravila večeraj zadnji dan pusta ples, kateri se more prav sijajen imenovati.

Iz Gorice 10. feb. [Izv. dopis.] No hvala bogu, pokopali smo ga starega norca,

očeta Kurenta! Pa saj je bil skrajni čas, kajti marsikdo kisle gleda denes pepelnično sredo v prazne žepe in jezno vzdihuje, o predpust, ti čas nesrečni! Smelo rečeno, goriški Slovenci smo tega norca najbolje črtili. Plesi goriške čitalnice bili so letos izredno od krasnega spola mnogo obiskani in — briljantni. Zadnji ples bil je kaj poseben lep; človek se je mislil res prestavljenega v Elizij. Bilo je nad petdeset dam v najmičnejih toaletah, pa bile so v mes zares mnogo krasne deve. Četvorko je plesalo 50 parov v petih kolonah; vojaška godba je prav dobro svirala. Če bode društvo tako napredovalo, moralo se bode skrbeti za večje prostore. Povabljeni gostje druge narodnosti so nam zagotavljali, da je čitalnica najbolje društvo, kder se zares more prav po domače zabavati. — Goriški „korso“ bil je še precej živahen, a elegantnih ekvipaž kakor druga leta nij bilo — nič; tudi temu je uzrok oni v vse kroge prodrli „krach“. Tem bolj pa je bila maskerada v mestnem gledališču dobro obiskovana, ljudstva se je vse tlo pa i tukaj nijsmo zapazili posebne eleganco. —

V vašem cenjenem listu se vpraša zakaj je bil slaboglasni, prusko kulturo razširjajoči Špitaler, kateri narodne može osobno napada, — iz goriške realke izpoden. Kolikor je meni znano ga je ravnateljstvo zaradi javne nemoralnosti kar „stante pede“ — odstranilo.

Domače stvari.

— (Naše gledališče.) Deželni odbor razpisuje v tukajšnjem c. kr. uradnem listu konkurz za najem ali prevzetje nemškega gledališča v Ljubljani. V tem razpisu letos pristavlja od strani deželnega odbora, da ima oni prosilec prednost, kateri bi prevzel tudi slovenske predstave v sporazumljenji z slovenskim dramatičnim društvom. Ta pristavek se je zgodil na prošnjo našega dramatičnega društva, katerega odbor je to vprašanje uže lani in zopet letos temeljito pretresel. Slovensko dramatič-

no društvo bi prepustilo direktorju glavni del dež. podpore, skrbelo za repertoar in kolikor moč za igralce in diletante, in direktor bi lažje oskrbljeval orkester, garderobo itd., administrativne reči, katere uže itak ima opravljati, ako se vsak teden enkrat slovensko igra ali ne, — katere pa našemu društvu obilo dela dajo. — Čnje se, da hočejo nekateri prusijani v Ljubljani, katerim se od srda in zavisti koža ježi, kadar čujejo o slovenskem jeziku kaj, upirati se temu poslovnemu spojenju. Nam bo to vse eno. Vsakako pak naprej povemo, da bode od narodne strani potem drugače postopalo se proti nemškemu gledališču, ako bomo videli od nemškvalne stranke samo sovrašтво do našega jezika. Brez udeležanja naših ljudij je pa nemško gledališče v Ljubljani gotovo nemogoče.

— (V čast pokojnega prof. Oppolzerja!) Iz Dunaja se nam piše: V krogih „društva za podporo bolnih dijakov“ na Dunaji vpeljana je subskripcija, iz katerega zneska napravljena umetelna slika ustanovnika tega društva, pokojnega dvornega svetovalca prof. dr. Oppolzerja, bode se v uradni sobi v daljni spomin postavila. Mnogi bivši članovi, ki so dobrote od društva po umrlem ustanovljenega uživali, gotovo ne bodo zamudili lepe priložnosti, da na altar pokojnega položijo svoj mali dar. Doneski v to svrhu naj se naravnost pošljejo imenovanemu društvu na Dunaj, Bäckerstrasse Nr. 28; sprejem se tudi s pobotnico potrdi.

— (Imenovanja.) Sledeči avskultanti so imenovani za okr. sodnije adjunkte: K. Trtnik za Kostanjevico, R. Kern za Črnomelj, Avg. Keté za Lož, von Strahl za Mokronog in dr. Kiler (kateri je pa precej nevarno zbolel) za Trebnje.

— (Služba c. kr. inženirja) v IX. dietu. razr. na Kranjskem je razpisana. Vloge naj se do 25. febr. na c. kr. deželno predsestvo izroče.

— (G. Ula ga) dosedaj urednik „Slov. Gospodarja“ in učitelj v duhovenskem seminaru v Mariboru je dobil in je bil 7. febr.

če čaka pod lipami, me srečuje na trgu? To mu ne more prepovedati nihče. — Kaj družega ne — vem, še celo njegovega imena ne. Izgovorivši zopet urnejše veže, v srcu pa se ji vzbudi skriven, prav skriven vzdih: „o ljubi bog, ko bi bilo vse to res, mirna, srečnejša, mnogo srečnejša bi bila in mirna“.

„O, izgovori so dobri, da so le“ oglasi se zopet Karlina, in ploska z rokami ter se smeje. „Veš, to pa nij lepo, da zakrivaš meni take reči, vsaj nijsve imeli nikedar skrivnosti mej soboj. Tega nijsem zaslužila od tebe.“

In če tudi poveš, da je vse res kaj potem? Jaz te ne izdam, temuč ohranim za-se. Čeden in pameten mlad mož je ta tujec, tudi meni je povšeči, če nijsi ljubosumna; samo jezikov se varuj, in očeta — poznaš jih in pa profesor.“

Kakor se pred nenadno nevihto zmračí v trenutku solnčna svitloba, in temni oblaki zagrnejo prej jasno smijoče nebo, — tako se spremeni pri teh besedah rudeče Amalijno lice. Belota, strah, tuga se vrste zapored na njem.

Zopet je vse tiho. Kakor kámenena podobna sloni Amalija, vezenje ji zdrsne v na-

ročje, z rokama si je pak zakrila svoj blede obraz.

„Kaj ti je ljuba sestra?“ zakliče strmeč zdajci Karlina, prepričavši se, da je bila s svojo sodbo vendar preostra.

Da bi poravnala zopet vse svoje krivde, oklene se svoje tovarišici okrog vratu, poljubi jo na vroče čelo in šepetaje: „Ne bodi huda Amalija, odpusti mi, nikdar ti več ne omenim o tem, če ti nij po volji.“ V tem trenutku se zgane Amalija, lepe, črne, mokre oči, ki so strmele doslej v tla, se dvignejo in srečajo s sestrinimi — in ta pogled — kdo bi mogel popisati njegovo podobo, njegovo moč, njegov pomen? To ume le oni, ki je uže kedaj ljubil prav skrivno, goreče in brezupno.

Nekoliko pozneje je zopet vse v starem redu. Deklici sediti kakor prej pri oknu, ter se pogovarjati o tem in onem, samo ta razloček je, da ostane mlajša mnogo potov odgovor na dolgu, ali ga jej pak postavi napačno.

Starejša opazi vse to in razumi kaj ima to pomeniti.

A videč sestrino skrivno bojest, molči in neha dražiti svojo tovaršico.

Na oknu pri katerem sedite naši dve znanke, cvete mnogo najlepših in najslajših cvetic.

Amalija je odgojila vse, one so njeno največje veselje.

Tudi zdajci jim jame prilivati ona vode, da bi vsaj s tem nekoliko bolj zakrila svojo zadrego.

Pri tem ji odplava pogled, morda nevedoma tja na živahno ulico — tja kjer hodi on — kjer ga vodi vsako jutro njegova pot. In — kakor v mislih — prikaže se v ravno zdaj izza ovinka in njegove oči so vprte v okno, njegov pogled tako mrl, tako ljubezujiv velja njej.

Roka se ji trese, voda žubori iz prepolne posode, najlepši cvetka se ulomi mej njenimi prsti. — Zavzeta, prestrašena se vsede k svoji sestri in pozabi cvetice — skrivaj prav skrivaj pa se ozre še enkrat, tja na živahno ulico in zakaj?

„Kaj si videla tako zanimivega na ulici, da si tako zamišljena?“ pravi Karlina.

„Nič, nič, prav nič“ odgovori Amalija in jame urneje vezti.

„Nič, nič — majhna kratka beseda brez pomena mnogemu dokler nij imel, ni užival

instaliran — kakor v „Tagesposti“ čitamo, kajti mariborski prijatelji našega lista nam žalibog premalo poročajo, — na faro v Konjicah.

— (Skof Legat) v Trstu od mrtuda zadet, še vedno v nezavednosti leži kakor zadnja „Tr. Ztg.“ poroča. On je star 68 let, in je rojen Kranjec.

— (V Celje) pride za gimnazijalnega direktorja dr. Fr. Svoboda. — Ime je slovansko, a dvomimo, da bi bilo tudi srcé, da si nam mož nij znan. Ne govori zanj, da je bil pod Stremajerjem, najhujšim protivnikom slovenskih šol, okrajni nadzornik v Pragi. Sicer bomo iz srca radi konstatirali, da smo se motili, če bode z dejanji dokazal, da zna biti Slovencem pravičen.

— (Nesreča) Iz pod Čavna se nam piše: 6. t. m. se je v Skriljah v izpraznjeni apneni jami, kder je bilo še malo vode utopil triletni fantič Franja Ruštja. — Ušel jim je bil iz hiše, iskali so ga dolgo časa in našli mrtvega v apneni jami. Zopet nesreča zaradi premale skrbi od strani staršev.

— (Iz Zagreba) se poroča, da je hrvatska vlada prepovedala maske, ki niso Magjarom prijazne.

— (Iz seje kranjske kmetijske družbe) 2. febr. V tej seji je subvencijski odbor razdelil državno podporo 1010 gld. za sadje- in vinorejo tako, da je po ukazu sl. ministerstva kmetijstva pred vsem drugim ozir jemal na drevesnice in vrte ljudskih šol po deželi. Po tem vodilu se je na prošnjo Kranjskih šolskih svetov dalo za uravnavo šolskih vrtov in drevesnic šolam v Radovljici, Kranji, Škofji Loki in Metliki po 90 gl., — šolam v Postojni, Žužemberku, Košani in Želimljah po 70 gold., — šolam v nemški Loki, Ihanu, Planini in Zagorji po 50 gld., gosp. Jož. Vodetu, namestniku podružnice kmetijske v Dolskem, za podporo v podučevanju kmetijske mladine v sadjereji 25 gld., — Radovljiški kmetijski podružnici za nadaljevanje zasadbe sadnega drevja poleg ceste od Lesec proti Bledu 45 gld., — vrtu kmetijske družbe na Poljanah v Ljubljani 100 gld. za to, da se ondí obilo sadnih dre-

ves zareja in vzlasti šolam po kolikor mogoče nizki ceni sadno drevje prodaja, Horjulski in Koprivniški šoli pa in Jan. Borštai-ku v Dulab, ki so sadnega drevja prosili, se ga nekoliko brezplačno da. Odloženo pa je bilo dalje to, da se gori omenjenim šolam polovica državne podpore krajnim šolskim svetom takoj da, polovica pa še le potem, ko se dokaže, da je drevesnica dodelana. — Dalje je bilo sklenjeno, naprositi vodstvo svilorejskega poskuševališča v Gorici, naj poskrbi družbi naši nakup 25 unč zdravega semena svilnih črvičev, da more s tem postreči našim domačim svilorejcem. — Vodstvu Slapške šole v Vipavi se da Porentov in Sumperjev panj. — Ker o zadevi uravnavanja reke Krke od Bele cerkve do Krške vasi podružnici v Novem mestu in Krškem niste še poročali, deželni odbor pa je družbo kmetijsko poglaval za poročilo, se naprosite imenovani podružnici, naj pónaglite svojo poročilo, katero mora priti v obravnavo prihodnjemu deželnemu zboru.

— (Stekel pes) je predvčeranjem bil prinešen v živinozdravnišnico tukajšnjo, ki je popadel svojega lastnika in enega otroka.

Razne vesti.

* (Proti kupčiji s dekleti.) Ogerski minister za notranje zadeve je razposlal ogerskim sodnijam sledečo okrožnico: „V sled mnogih poročil od različnih strauij se je nakupovanje in prodajanje ogerskih in rumunskih mladih deklet na Sedmogradskem v Carigrad in Aleksandrijo zopet jelo močno razširjevati in posebno se čestokrat zgodi, da slaboglasni krčmarji dekleta najemljejo za natakarike in kasirke, ter potem z nesrečnicami, ko so enkrat v njihovej oblasti, počenja nesaravno kupčijo. Zaradi tega nečem opustiti, da opozorujem na strogo spo-
lneje dotičnih uredb v tej zadevi na okrožnico še od mojega prednika v tej službi št. 3390 od 1. 1869, in dalje tudi na to, da se mladim dekletam, da si žele celo vsled izpodbadanja, svoje žlahte ali znancev, potovati v Rumunijo ali pak še dalje na iztok, — potovanje dovoli le v tem slučaju, ako dotični c. kr. poslaniki potrdijo, ka so dotičnim dekletam stavljene ponudbe, res poštene. Vrhu tega se uradom na mejah, ostra-

dožnost nalaga, tista dekleta, ki hoté odpotovati brez potovalnih listin v podonavske kneževine, zadržati, ter poslati domov, nazaj v svoj kraj.“

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicíne na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo družih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnosne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicíne na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra-

nič, — a gorje — neizmerno gorje enemu, komur se vse bogastvo, ves up, vsa sreča spremeni — v kratko, nedolžno besedico: „nič, čisto nič.“

Kdo ve, ali ne govori tudi naša znanka še enkrat „nič, nič“ a ne tako lahno, s tako sladkim, skrivnostnim glasom.

III.

„Čeden, prijazen mladenič je ta tujec Leon“ pravi bolj skrivaj marsikatera deklica svojei tovaršici, če sreča mladega uradnika, ki se je naselil še le pred nekimi meseci v mestu.

„In kako moder je, pametno govori, moški se nosi“ pristavi prijateljica, „samo dozdeva se mi, da ima nek skriven bol v svo-
sren, v očeh, v obrazu v vsem vedenju se mu bere, da nij morda naj srečnejši človek.“

„In kaj mu hoče biti v letih, ko se mu smeje življenje, kaj mu more greniti naj lepši dneve?“

„Kaj ti veš,“ odvrne prijateljica. „Tujec je, bog ve kje je njegov dom — kjer izdi-
huje gotovo zapuščená ljubica po njem.“ „Tako, tako!“ ponavlja prva, „mogoče je,“ in v njenem obrazu izgine prejšnja zvedavost in radost in zakaj? Tega morda sama ne ve.

In tako je živel tujec Leon prve mesece. Hodil je sam, malo občeval z drugimi. Mnogokrat so ga videli laziti s knjigo v roci po pečevji, in gozdih v oblizju in se ga nijso upali skoraj ogovarjati, akoravno je bil z vsakim prijazen.

V tem času je sklenil Leon z nekim profesorjem prijateljstvo. Mnogo potov se je prepričal, da se ujemate njuni duši in njihova mišljenja — torej je bil vesel tega znanja.

Odslej nij hodil več sam po sprehajališčih, nij slonil tih v kavarnah, temuč se zabaval vedno v družini svojega prijatelja, in njegovo mračno lice se je jelo od dne do dne vedno bolj jasni.

Kmalu so se privadili ljudje prijateljstva naših znancev tako, da se jim čudno dozdeva, če vidijo sem ter tja katerega iz mej nju samega, a to se zgodi le redko.

Koliko potov se primeri v življenji, da ljudstvo našim dejanjem in govorjenju pod-
laga napačne ali prerane uzroke, da sodi svojo nepoklicano, neopravičeno sodbo o nas, o katerej sami, niti ne mislimo. Tako se je godilo nekđaj, tako se godi in se bode menda godilo, dokler bode stal svet, in živeli ljudje na njem.

Nij čuda torej, da tudi Leonovo in profesorjevo prijateljstvo nij bilo brez javne kritike, in zakaj?

Po naključji morda stanoval je profesor v tretjem nadstropju v hiži naših znank Amalije in Karoline.

Da ga je moral torej Leon več potov obiskovati na domu je bilo naravno. Ljudje so hitro opazili in sodili njegovo hojo in jej podlagali uzroke. Morda je Leon v resnici večkrat, nego je bilo potreba obiskal prijatelja, se pomudil dalje pri njem, stopaje počasi po stopnjicah, se ozrl bolj skrivaj mimo grede v okno polno rož — in če je bilo res, bilo je naravno — in vprašal nij nikogar, kaj govori, kako sodi o tem.

Kako lepe ure, lepe večere je preživel Leon pri svojem prijatelju, vedel je naj bolje sam. V iskrenem prijateljstvu sta razdirala znanca tu učene in neučene stvari, domače dogodbe, skupno igrala na glasovir — skupno prepevala pesmi, milo, sladke — o daljnem domovju je spominjajoče, goreče, gorečo ljubezen do nje neteče — kajti bila sta oba sinova ene domovine, enega naroda.

(Dalje prih.)

vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalentsciere). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalentsciere ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespantji, treslici na vseh udih, shušjanji in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varazdin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznaejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespantji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalentsciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraščanih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalentsciere-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr in 4 gold. 50 kr. — Revalentsciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varazdinu pri lekarju dr. A. Halterju, aakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijakih trgovcih.

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Dunajska borza 11. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	80	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	80	„
1860 drž. posojilo	111	—	„
Akcije narodne banke	960	—	„
Kreditne akcije	210	75	„
London	111	40	„
Napol.	8	90 1/2	„
C. k. cekini	5	25	„
Srebro	105	75	„

Za krčmarje in vinske kupce!

Tajno napravljenje različnih in raznoterih umetnih vin povsem pisano proti primernej nagradi. Vedro tega vina velja 3 gold., ter se glede kakovosti in stanovitosti razločuje od pravih vinskih sort. Posobno se priporočajo ta vina pri mešanji z vsemi naravnimi vini.

A. Steinhauser.

Hainfeld pr. Leobersdorf.

Naznanilo.

Pri podpisnem, ki ne more doplačati, je na prodaj 60 delnic (medčasnih listov) banke „Slovenije“ skupno ali posamezno z vsemi kuponi počenši od 1. julija 1874 po 5 gold. — pišem pet goldinarjev kos. (43)

Matija Žvanut,

pri A. Lautman-u v Trstu.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Narodno-gospodarske stvari.

Javni dolgovi raznih držav na zemlji.

Lani sem priobčil pregled raznih davkov po evropskih in neevropskih deželah, ter jih na podlagi Jesenkovega „Občnega zemljepisa“ razdelil mej posamezne prebivalce. Denes naj tu priobčim pregled

javnih dolgov celega sveta. Ko bi delo ne bilo prenujno, pregledal bi razvitek te more, ki v korist nekaterih kapitalistov i — tlačih narode v njihovem duševnem in gmotnem napredku. Tudi sledeče kazalo kaže svote preračunene v franke, da vsak sam lahko primerja strašanske dolgove zlasti evropskih držav.

Ime dežele in leto in sicer konec leta	Pravi dolgovi	Papirni denar	Dolgovi na železnicah	Skup
	v milijonih frankov			
Avstrija (Cislajtanijska) 1872	5796.9	705.0	?	5796.91
Ogersko (Translajtanijska) 1872	2060.0	117.5	25.0	2310.05
Prusko 1872	842.1	76.7	805.3	1647.4
Bavarsko 1871	388.6	45.0	455.6	844.2
Sasko kraljestvo 1872	116.3	45.0	315.0	431.3
Virtemberško 1/6 1873	103.4	12.9	303.0	406.5
Badensko 1872	76.3	13.9	303.6	379.8
Druge nemške dežele 1871—1872	353.8	44.2	250.9	604.6
Vsa Nemčija 1871—1872	1880.5	237.7	2433.4	4313.8
Italija 1872	10060.0	790.0	?	10850.0
Španjsko 1872	8500.0	?	?	8500.0
Portugaljsko 1872	2500.0	?	214.0	2714.1
Francija 1873	22756.0	133.0	—	22889.1
Velika Britanija 1/4 1873	19624.4	—	—	19624.4
Belgija 1/3 1870	460.0	—	? 300.0	760.1
Holandija 1872	1738.7	21.4	? 281.5	2020.2
Luksemburško 1872	—	—	12.0	12.0
Dansko 1/4 1872	234.5	—	? 90.0	324.6
Norveško 1871	41.1	—	1.4	42.5
Švedsko 1871	5.6	2.0	170.9	176.5
Švajca 1868	?	—	?	168.3
Rusko 1871	8740.6	2247.3	?	8740.6
Finlandija 1872	3.2	—	43.4	46.6
Turško 1873	2868.0	—	800.0	366.8
Grško 1870	221.5	—	—	251.5
Rumunsko 1/7 1872	58.5	—	86.0	154.5
Srbsko 1872	—	—	—	—
Zedinjene države v Sev. Am. 1873	13250.0	2433.5	—	13250.0
Republika argentinska 1871	270.8	—	? 100.0	370.8
Bolivija 1871	54.1	?	? 100.0	154.1
Brazilija 1872	1724.0	420.8	—	1724.0
Kanada 1871	581.0	54.5	50.1	631.1
Britanske naselbine 1871	?	—	?	48.4
Naselbine v Srednji Ameriki 1872	104.0	?	235.0	339.0
Čilsko 1871	178.3	—	39.4	217.8
Kolumbija 1872	265.6	—	—	265.6
Haiti 1872	22.5	—	—	22.5
Paragvaj 1872	1205.0	—	—	1205.0
Peruvansko 1872	752.5	—	672.5	1425.0
St. Domingo 1871	18.1	—	—	18.1
Urugvajsko 1872	273.5	—	—	273.5
Venezuelsko 1872	625.0	—	—	625.0
Egipet 1872	723.8	—	318.7	1042.5
Kaplandija 1871	36.8	—	?	36.8
Otok Mavricij 1871	27.5	—	—	27.5
Republika Orange 1872—1873	1.5	1.5	—	1.5
Republika Transvaalska 1873	1.6	—	—	1.6
Tunizija 1872	125.1	—	125.0	125.0
Indija angleška 1871	2750.0	—	? 56.0	2806.0
Avstralija 1870—1872	359.3	—	? 600.0	954.3
Havaj 1873	0.8	—	—	0.8
Japonsko 1873	767.0	552.0	25.0	792.0

Po takem imajo vse evropske dežele skup 92 400 milijonov frankov dolga, ameriške 20 570 milijonov, druge pa le 5788; vsega dolga je 118.750 milijonov frankov. Avstrija ima tega 4.88 % (odstotkov), Ogersko pa 1.95 %; vsled zadnje vojske največ ga pride na Francijo (19.16 %); potem pa na Veliko Britanijo (16.52 %) in zedinjene države (11.17 %), na Rusko (7.3 %); naj manj pa na Srbijo namreč 0 %. Na vso Evropo pride pa 77.8 %, na Ameriko le 17.32 % in na ostali svet komaj 4.87 %.

Če razdelimo velikanske te dolgove mej posamezne prebivalce dotičnih dežel (število prebivalcev po Jesenkovem „Občnem zemljepisu“), pride ga na vsakega človeka v

Franciji	625 frank.	Virtemberškem	220 frank.	Čilskem	109 frank.
Portugala	621	Egiptu	? 200	Rusiji	109
Veliki Britaniji	612	Rep. Argent	195	Nemčiji	105
Peruvanskem	570	Daiji	180	Kolumbiji	89
Holandiji	546	Kanadi	186	Boliviji	78
Španiji	? 500	Bavariji	174	Prusiji	66
Avstraliji	475	Braziliji	173	Švajci	65
Venezueli	416	Saksoniji	169	Švediji	43
Italiji	379	Ogerskem	160	Rumuniji	33
Zed. države S. A.	333	Greciji	148	Norvegiji	25
Avstriji	285	Belgiji	147	Japonskem	? 25
Badenskem	260	Turčiji	? 140	Grškem	—

Narodni statistikar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.